

Arrest

nr. 226 433 van 20 september 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE en
H. BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS *loco* advocaten D. VANDENBROUCKE en H. BOURRY en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 28 november 2018 België is binnengekomen samen met haar minderjarige dochter S., diende op 29 november 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 27 mei 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 28 mei 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 29/11/2018

U had een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 19 maart 2019, van 9u05 tot 12u55, bijgestaan door een tolk die de taal Dari machtig is. Uw advocaat, meester D'Haeyer loco Vandenbroucke, was bij dit onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U beweert de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Sorkhak in het district Doshi van de provincie Baghlan. U bent een etnische Hazara en u hangt de ismailitische geloofsleer aan.

U huwde met M. en trok in bij zijn familie. U woonde er geruime tijd samen met de broers van M., A.A. en H.U., en hun respectieve vrouwen, G. en Ab.. Uw schoonbroer H.U. was bij de Afghaanse lokale politie (verder arbaki) actief. Ongeveer drie en een half jaar voor uw vertrek uit Afghanistan kwam H.U. om, waarna zijn echtgenote, Ab., naar Puli Khomri trok.

Omstreeks deze periode besloten de overgebleven broers M. en A.A. om ook toe te treden tot de arbaki en zo de taliban in de regio te bevechten. Nadat ze ongeveer twee jaar in dienst waren kwamen de beide broers echter ook om het leven.

Anderhalf jaar na het overlijden van uw echtgenoot en zijn broer A.A. viel de taliban uw dorp binnen. Ze kwamen naar het huis waar u en G. met jullie gezinnen woonden. De talibanstrijders eisten jullie en jullie dochters als hun bruiden op. De arbaki werden echter verwittigd van de komst van de taliban en slaagden erin om ze uit het dorp te verdrijven. Hierna beslisten de dorpsouderen dat het in ieders belang was als jullie het dorp verlieten. Vervolgens verkocht u uw dieren en regelde u uw vertrek uit Afghanistan.

In het voorjaar van 2017 vertrok u samen met uw schoonzussen, G. en Ab., en hun kinderen uit Afghanistan. In Griekenland raakte uw oudste dochter, B., samen met Mu., Ma. en L., de dochters van G., en K., de dochter van Ab., van u en uw schoonzussen afgescheiden. De meisjes reisden verder alleen door en kwamen in augustus 2017 in België aan.

Uw dochter B., die op dat moment minderjarig was, diende op 17 augustus 2017 een aanvraag om internationale bescherming in. Op 14 juni 2018 kreeg zij de subsidiaire beschermingsstatus toegewezen.

Hierna diende u in Griekenland in het kader van de Dublin-verordening een verzoek in om met uw dochter in België te worden herenigd, dat werd ingewilligd.

Op 28 november 2018 kwam u vervolgens met uw andere dochter, S., in België aan, waar u 's anderendaags, op 29 november 2018, een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw taskara neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS dd.19.03.2019, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u uw hele leven, tot aan uw komst naar Europa, in het dorp Sorkhak van het district Doshi in de provincie Baghlan hebt gewoond.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de verzoeken om internationale bescherming van uw schoonzus G. en haar dochters Mu., Ma. en L. op 25 juni 2018 werden afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan hun herkomst uit Sorkhak. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in haar arrest van 5 oktober 2018.

Dat u verklaart samen met G. en haar dochters het land te hebben verlaten en gedurende twintig à dertig jaar met haar samen in één huis te hebben verbleven in het Sorkhak, doet ernstig twifelen aan uw eigen verklaringen met betrekking tot uw herkomst.

Uw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door uw lacunaire kennis over Afghanistan in het algemeen, uw eigen regio en uw reisweg uit Afghanistan.

Zo bent u weliswaar op de hoogte van de namen van bepaalde maanden van de Afghaanse kalender, maar weet u niet in welk jaar volgens de Afghaanse kalender u uit Afghanistan bent vertrokken of welk jaar op het heden is volgens deze kalender (zie CGVS dd.19.03.2019, p. 7 en 16). Daarnaast wordt opgemerkt dat u naast Kaboel geen enkele andere grote stad in Afghanistan kunt benoemen (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 17). Bovendien kent u naast Baghlan geen enkele andere Afghaanse provincie (ibid.). In Baghlan kent u verder ook geen enkel ander district dan Doshi, het district waarvan u verklaart afkomstig te zijn (ibid.).

Ook blijkt uw kennis over de verschillende etnische bevolkingsgroepen in Afghanistan zeer beperkt. Zo kent u naast de Hazara geen andere bevolkingsgroepen binnen Afghanistan (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 20). Uit de informatie die het CGVS voorhanden heeft blijkt echter dat 39 procent van de inwoners van uw district etnische Tadzjieken zijn. Bovendien is het vreemd dat u in enerzijds verklaarde dat iedereen in Afghanistan Dari spreekt (ibid.), maar dat u anderzijds, toen u gevraagd werd welke taal de taliban in uw regio spreekt, verklaarde dat ze een andere taal spreken die u evenwel niet kunt benoemen (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 20).

Ook is het vreemd dat u, als 55-jarige vrouw die haar volledige leven tot aan haar vertrek naar Europa in 2017 in Afghanistan heeft gewoond, wel zou weten dat Ashraf Ghani de huidige president van Afghanistan is, maar niet weet wie zijn voorganger is (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 20). Aangezien Karzai gedurende tien jaar de president van Afghanistan was voor Ashraf Ghani in 2014 de macht van hem overnam, is het vreemd dat u hem niet kent. Bovendien weet u niet wat de etnische achtergrond van Ashraf Ghani is (ibid.). Nog treffender is dat u wel weet wat de naam is van de gouverneur van uw provincie, Baghlan, en het districtshoofd van uw district, Doshi, maar dat u niet weet of zij net als u Hazara zijn dan wel lid zijn van een andere etnische groepering (ibid.).

Daarenboven is het vreemd en ongeloofwaardig dat u, toen u naar bekende Hazara in Afghanistan werd gevraagd, de naam gaf van Dostum en over hem verklaarde dat het een grote Hazara is (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 21). Nochtans is Dostum een etnische Oezbeek. Toen u vervolgens werd gevraagd wat over Dostum weet, verklaarde u merkwaardig genoeg dat hij de leider is van de hindoes en de Hazara, maar dat u verder geen info over hem heeft (ibid.). Het is vreemd dat u niets meer zou weten over Dostum, één van de belangrijkste en beruchtste krijgsheren uit de recente geschiedenis van Afghanistan en vice-president van het land sinds september 2014. Eveneens is het vreemd dat u naar hem zou verwijzen als de leider van de hindoes, een bevolkingsgroep die in de laatste dertig jaar nagenoeg volledig uit Afghanistan is verdwenen. Bovendien kunt u, hiernaar gevraagd, geen enkel andere bekende naam uit de politieke geschiedenis van Afghanistan geven (ibid.). Ook blijkt u niet vertrouwd met de namen van de voornaamste taliban in uw regio. Gevraagd wie Mawlawi Mamor is, de schaduwdistrictsgouverneur van het district Doshi voor de taliban op het moment dat u uit het district zou zijn vertrokken en in de jaren daaraan voorafgaand, moet u het antwoord schuldig blijven (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 21).

Verder laat ook uw kennis van de lokale geografie van uw dorp Sorkhak en uw district Doshi te wensen over. Zo stelde u toen u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS gevraagd werd of er binnen uw dorp, Sorkhak, nog andere, kleinere dorpen zijn, dat dit niet het geval was (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 6). Gevraagd of u naast Kampirak nog andere namen van een dorp in de buurt van Sorkhak kende, stelde u dat Kampirak het dichtstbijzijnde dorp is en dat er voor het overige geen plaatsen in de buurt zijn (ibid.) Nochtans verwees u later tijdens dit onderhoud wel naar Pule Karou, Kamar Chasma en Durumbak, plaatsen die volgens u tot Sorkhak behoren (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 9).

Bovendien is het vreemd dat u geen andere namen kunt geven van buurdorpen van uw dorp Sorkhak of Tamas, zoals uw dorp volgens u ook genoemd wordt, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er in de ruime omgeving van Tamas naast Kampirak wel degelijk nog andere dorpen gelegen zijn. Het is vreemd dat u de namen van deze dorpen niet kent, maar wel vertrouwd bent met de dorpen die op de weg liggen die Charbagh verbindt met Doshi, uw districtshoofdstad die, volgens uw verklaringen, zes uur per ezel verwijderd is van Sorkhak (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 14).

Overigens is ook uw kennis over de reisweg die u nam om vanuit Sorkhak het land te verlaten, zeer gebrekkig. Zo kunt u geen namen geven van plaatsen waar u onderweg van Doshi naar Pakistan bent gepasseerd (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 16-17). Gevraagd naar districten of provincies die u vanuit Doshi moest doorkruisen om tot aan de grens met Pakistan te geraken, verklaarde u dit niet te weten omdat u gekleed was in een boerka (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 17). Ook weet u niet of u op uw weg van Doshi naar Pakistan langs de hoofdstad Kaboel bent gereisd (ibid.). Evenmin hebt u er een idee van hoelang het ongeveer rijden was om vanuit Doshi naar de grens met Pakistan te gaan (ibid.). Aangezien u wel verklaarde te weten dat u rond zeven of acht uur 's avonds in Pakistan bent aangekomen en dat het zes of zeven uur duurde voor u vanuit Sorkhak Doshi bereikte, is het vreemd dat u niet zou weten hoelang uw reis vanuit Doshi tot de Pakistaanse grens ongeveer duurde (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 16-17).

Zelfs al bent u een ongeschoolde vrouw die heel haar leven op het Afghaanse platteland heeft doorgebracht, dan nog mag er redelijkerwijze verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van de hierboven beschreven elementaire informatie betreffende uw land, uw etnische gemeenschap en uw regio. Bovendien worden er ook vraagtekens gesteld bij de doorleefdheid van uw eigen verklaringen met betrekking tot gebeurtenissen die zich in uw regio zouden hebben voorgedaan toen u er verbleef. Zo weet u wel dat er zich kort voor u op 13.03.1387 (02.06.2008 volgens de Gregoriaanse kalender) uw taskara verkreeg een periode van droogte heeft voorgedaan in uw regio en dat er naar aanleiding van deze droogte hulpgoederen werden uitgedeeld, maar kunt u niet op doorleefde wijze vertellen over hoe u met uw gezin deze droogte hebt doorgemaakt. Gevraagd naar de impact van deze droogte op u en uw gezin kwam u immers niet verder dan te verklaren dat de mensen minder opbrengst hadden en dat er minder tarwe en gerst werd geoogst (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 15). Aangezien u op dat ogenblik nog met uw man en twee dochters in Sorkhak verbleef en er als gezin leefde van de veeteelt en de landbouw, is het vreemd dat u niet uitgebreider kunt ingaan op hoe deze droogteperiode een impact had op het leven van uw gezin (zie CGVS dd. 19.03.2.19, p. 8-9). Zelfs indien uw drinkwatervoorziening door deze droogte niet in het gedrang kwam, dan nog kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat deze droogte een invloed moet hebben gehad op uw leven en dat van uw gezin, zeker aangezien u verklaarde dat al uw land in Sorkhak lalma (= afhankelijk van regenwater) was (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 9 en 15).

Daarenboven legt u ook bijzonder vage en ongeloofwaardige verklaringen af over hoe u uw reisweg hebt bekostigd en wat er na uw vertrek is geworden van de bezittingen van uw familie in Afghanistan. Zo verklaarde u dat u, naar aanleiding van uw vertrek uit Afghanistan, uw dieren hebt verkocht (CGVS dd. 19.03.2019, p. 18). Gevraagd hoeveel u voor uw dieren kreeg, kon u echter geen eenduidig antwoord geven. Zo stelde u eerst dat u het niet wist in euro's en gaf u, toen er u werd op gewezen dat u het in de munteenheid waarin u betaald werd mocht zeggen, wel erg uiteenlopende antwoorden door te stellen dat het een paar 100 000, 500 000 of één miljoen was (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 19). Bovendien werd een deel van de grond die u in Afghanistan bezat door uw broer verkocht na uw vertrek (CGVS dd. 19.03.2019, p. 18). U verklaarde echter niet te weten hoeveel jerib, de meest gebruikte Afghaanse oppervlaktemaat, er werd verkocht en hoeveel uw broer voor dat land gekregen heeft (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 19). Het is heel vreemd en opmerkelijk dat u als weduwe van deze zaken niet beter op de hoogte zou zijn.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dushi, gelegen in de provincie Baghlan. De door u neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. In verband met de door u neergelegde taskara wordt ten eerste opgemerkt dat documenten enkel het vermogen hebben om een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf volstaan ze niet om de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Bovendien wordt in verband met dit document opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Sorkhak, gelegen in het district Doshi van de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt, noch dat u ooit woonachtig bent geweest in het district Doshi van de provincie Baghlan. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018, pag. 1-24, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerdde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html> of <https://www.refworld.org>; en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018 (pag.98, voetnoot 57, beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/easo-country-guidance-afghanistan-2018.pdf> of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerdde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming.

Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 19.03.2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 2). U werd er in de loop van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk op gewezen dat het uw plicht is om de volledige waarheid te vertellen met betrekking tot uw verblijfplaatsen. Er werd u gezegd dat, zelfs indien u voor korte of langere periode elders zou hebben gewoond, binnen of buiten Afghanistan, dit niet noodzakelijk een negatief element inhoudt voor uw dossier, maar dat u deze informatie wel moet delen (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 13). U reageerde hierop door te stellen dat u de waarheid vertelde en nooit elders dan in Sorkhak te hebben gewoond (ibid.). Ook toen u op het einde van uw persoonlijkheid nogmaals de vraag gesteld kreeg of u werkelijk uw hele leven in Sorkhak hebt gewoond en of u nooit elders gewoond hebt, bleef u vasthouden aan uw verklaringen dat u altijd in Sorkhak hebt gewoond (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 21).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Doshi heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift aan dat zij wenst gehoord te worden door de Raad om de onduidelikheden in haar verklaringen tijdens de vorige gehoren in het kader van haar procedure tot het

bekomen van internationale bescherming recht te zetten. Zij heeft immers de indruk dat zij *“misbegrepen”* werd door de instanties belast met het onderzoek naar haar verzoek om internationale bescherming.

Verzoekster meent verder dat de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht schendt waar deze enerzijds stelt dat verzoekster haar beweerde verblijf in het dorp Sorkhak, gelegen in het district Doshi van de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt en anderzijds stelt dat de commissaris-generaal niet betwist dat verzoekster over de Afghaanse nationaliteit beschikt en ooit woonachtig geweest is in het district Doshi van de provincie Baghlan. Zij meent dat *“Deze twee vaststellingen kunnen onmogelijk met elkaar gerijmd worden”* en acht dit temeer zo gezien haar dochter, die samen met haar Afghanistan is ontvlucht, wel de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend door de commissaris-generaal. Zij wijst erop dat de commissaris-generaal niet motiveert waarom zij niet en haar dochter wel de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend, gezien er volgens haar *“geen discussie kan zijn over het feit dat zij op hetzelfde moment Afghanistan ontvluchtten. Het zal de Raad niet ontgaan dat haar dochter minderjarig en enkel verzoekster had, haar vader overleden zijnde.”*

Verzoekster meent verder dat haar het voordeel van de twijfel dient toegekend te worden, gezien uit het administratief dossier blijkt dat zij steeds eenduidige en coherente verklaringen heeft afgelegd. Zij klaagt aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met haar lage scholingsgraad, terwijl de Raad in eerdere rechtspraak reeds oordeelde dat rekening moet worden gehouden met *“haar persoonlijkheid, o.m. haar intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen”*. Verzoekster was een analfabete huisvrouw wiens leefwereld zich beperkte tot haar woning. Zij meent dat *“er in casu niet vertrokken werd vanuit een “free narrative” interview, waaronder begrepen wordt het beginnen met open vragen om naderhand over te gaan tot precieze en gesloten vragen”*.

Verzoekster wijst erop dat zij *“maar een zeer beperkte toegang heeft tot alle hulpbronnen, voornamelijk tot het onderwijs”* en meent dat er in de bestreden beslissing geen appreciatieverschil gemaakt werd *“al naar gelang de persoon van het platteland of van de stad afkomstig is, zijn heel leven in Afghanistan geleefd heeft of maar voor een deel, of om het even welke andere specificiteit, wat een wantrouwen tegenover dergelijke instructiemethodes, vandaag de voornaamste evaluatiemethode, zou moeten opwekken”*. Zij wijst naar informatie van UNHCR en meent dat *“[h]et UNHCR heeft zich al ongerust gemaakt over de afwijkingen waartoe het gebruik van objectieve informatie om de geloofwaardigheid van de asielzoekers te testen, zou kunnen leiden”*.

Verzoekster volhardt verder dat zij steeds de waarheid heeft verteld. Onder verwijzing naar een arrest van de Raad stelt zij dat het verzwijgen van een deel van het relaas, zelfs bedrieglijke verklaringen op zich niet volstaan om iemand de vluchtelingenstatus te weigeren. Tevens verwijst verzoekster naar twee paragrafen uit de proceduregids van UNHCR. Zij stelt dat zij *“alles heeft verteld wat zij wist. Meer kan zij niet vertellen”* en meent dat eventuele kleine tegenstrijdigheden de kern van haar relaas niet raken en aldus niet zullen volstaan om haar relaas ongeloofwaardig te achten.

Verzoekster wijst op artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Zij wijst erop dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud niet werd geconfronteerd met de vastgestelde tegenstrijdigheden waarop de bestreden beslissing is gebaseerd.

Bovendien is verzoekster van oordeel dat de commissaris-generaal te weinig rekening houdt met het feit dat verzoekster, als Afghaanse, over een meer cyclische tijdsbeleving beschikt, hetgeen een heel ander tijdsbesef betreft dan het lineaire tijdsbesef in de Westerse samenleving. Verzoekster meent verder dat geen rekening werd gehouden met *“het feit dat de zaken waarover verzoekster ondervraagd werd reeds dateren van meerdere jaren terug.”* Ze citeert uit een analyse op de website van BCHV aangaande de invloed van trauma op het geheugen en meent dat het geenszins wetenschappelijk onderbouwd is dat bepaalde gebeurtenissen dermate ingrijpend zijn dat zij in het geheugen gegrift zouden moeten zijn.

Verzoekster meent verder dat onvoldoende rekening werd gehouden met haar profiel van ongeschoolde alleenstaande vrouw, wiens intellectuele capaciteiten tijdens het persoonlijk onderhoud beperkt bleken, bij de beoordeling van de bewijswaarde van haar documenten. Zij voert verder aan dat deze documenten *“niet op een correcte manier op haar authenticiteit gecontroleerd [werden]”*, gezien zij zonder enig onderzoek van specialisten de authenticiteit in twijfel trekt. Zij citeert dienaangaande uit het arrest van het EHRM *“M.A. uit Iran tegen Zwitserland, van 18 nov 2014, zaak nr 52589/13”* en meent dat *“geen rekening [wordt] gehouden met de zwakke positie waarin een asielzoeker zich bevindt”*.

Verzoekster wijst erop dat dezelfde stukken reeds door haar dochter werden voorgelegd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming en dat de commissaris-generaal deze stukken niet in vraag heeft gesteld.

Verzoekster herhaalt andermaal, onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad, dat het verzwijgen van een deel van het relaas op zich niet volstaat om iemand de vluchtelingenstatus te weigeren. Zij voert een schending aan van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en vraagt om rekening te houden met haar profiel. Zij meent dat *“[z]eker voor wat betreft Afghanistan hangt datgene wat beschouwd kan worden als elementaire kennis sterk af van de maatschappelijke positie van de betrokkene. Zijn/haar toegang tot informatie hangt immers af van zijn/haar plaats op de sociale ladder en in het bijzonder van zijn/haar geslacht. In casu heeft verzoeker het profiel van een ongeschoolde Afghaanse huisvrouw die voornamelijk in haar dorp bleef om zich over het huishouden te ontfemen. Het gewicht dat aan het onvermogen om te antwoorden op militair-politieke vragen gehecht kan worden is bijgevolg quasi nihil. Vragen over het dagelijkse leven, elementaire geografie zoals namen van scholen en ziekenhuizen in de buurt, prominenten en veiligheidssituatie, wegen des te meer door. Zowel de vraagstelling, als de interpretatie van de antwoorden op de kennisvragen zouden derhalve moeten aangepast zijn aan het profiel van de verzoeker. (RVV Arrest nr. 13.157 van 26 juni 2008)”*.

Verzoekster meent dat niet kan worden ontkend dat zij een risicoprofiel heeft. Zij citeert uit de beleidsnota van het CGVS waaruit blijkt dat *“alleenstaande vrouwen en minderjarigen”* als risicoprofiel wordt beschouwd en verwijst naar het *“Algemeen ambtsbericht”* van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken inzake de positie van Afghaanse vrouwen binnen de Afghaanse samenleving van 2019.

Zij meent aldus dat haar minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend, gezien zij coherente verklaringen aflegt die niet in tegenstelling zijn met gekende feiten. Volgens haar zijn er genoeg elementen die wijzen op de gegrondheid van de vrees.

In ondergeschikte orde meent verzoekster aanspraak te kunnen maken op de subsidiaire beschermingsstatus. Zij wijst erop dat aan andere familieleden die met haar Afghanistan zijn ontvlucht, haar dochter O.B. en haar nichtje O.K., alsook een ander familielid O.J., wel de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend (verzoekschrift, stukken 2-3).

Zij herhaalt andermaal dat onvoldoende rekening werd gehouden met haar profiel van analfabete huisvrouw wiens leefwereld beperkt was tot het huis en het huishouden, voor wie alles werd geregeld. Ook de verkoop van grond en dieren werd niet door haar, maar door de dorpsoudsten geregeld. Zij meent dat het *“meer dan logisch”* is dat zij als weduwe hiervan niet op de hoogte is, gezien zij dit binnen een *“door mannen gedomineerde samenleving”* niet kan regelen.

Ook verzoeksters gebrekkige kennis inzake haar reisweg is *“meer dan logisch”*, gezien zij nooit buiten haar dorp geweest is: *“Hoe zou zij dan de namen van plaatsen kunnen geven”*.

Verzoekster wijst er tevens op dat zij lijdt aan *“een mix van angst en depressieve stoornis”* en meent dat *“de waarde van het door verzoekster voorgelegde attest kan niet worden ontkend”*. Verzoekster wijst naar rechtspraak van het EHRM en de Raad inzake de bewijswaarde van medische stukken en naar het rapport *“Beyond proof. Credibility assessment in EU asylum systems”* waaruit volgens haar duidelijk blijkt dat de negatieve impact van trauma en depressie op het geheugen en de mogelijkheid tot volledig en correct reproduceren van feiten, niet te onderschatten valt.

Tot slot meent verzoekster dat zij ingeval van terugkeer naar Afghanistan moet vrezen voor de dood in strijd met artikel 2 van het EVRM, het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM of een inbreuk op de menselijke waardigheid zal inhouden in strijd met artikel 1 van het Handvest van de Europese Unie. Zij geeft een theoretische toelichting over deze bepalingen. Zij meent dat zij als alleenstaande vrouw *“bijzondere noden”* heeft in de Afghaanse context en dat het *“buiten kijf [staat] dat in het land van herkomst hieraan niet tegemoet kan worden gekomen”*. Zij licht toe dat:

“Ook in andere gevallen waarin mogelijk ernstige schade optreedt, dient subsidiaire internationale bescherming, op grond van artikel 3 EVRM, worden toegekend.

Dit kan gaan om direct levensbedreigende omstandigheden of wanneer door afwezigheid van medische behandeling of door een gebrek aan toegang tot medische behandeling een snelle, ernstige en onomkeerbare achteruitgang in de gezondheidstoestand of een aanzienlijke vermindering van de levensverwachting optreedt.

Of door schade door de gebrekkige (sociaal-culturele-economische) humanitaire omstandigheden in het land van herkomst, bijvoorbeeld vanwege gebreken in de toegang tot en beschikbaarheid van medische zorg, gebrekkige adequate opvangomstandigheden, de afwezigheid van een sociaal- en familienetwerk, het opgeven van een persoonlijke identiteit (c.q. door verwestering), of de afwezigheid van scholing. In die gevallen gaat het om een cumulatie van bijzondere individuele risicofactoren in combinatie met de algehele situatie in het land van herkomst.

Verzoekster kan dan ook aanspraak maken op de subsidiaire bescherming.

Minstens dient gesteld te worden dat al deze zaken niet door verwerende partij werden onderzocht."

Verzoekster meent verder nog dat haar de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend omdat de gehele provincie Baghlan als zeer gevaarlijk dient te worden beschouwd. Zij citeert hierbij uit de Algemene Ambtsberichten van 2016, 2018 en 2019 van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken en uit informatie van UNAMA van 27 april 2017. Zij meent dat er geen twijfels bestaan over haar woonplaats en de datum van haar vertrek uit Afghanistan en voert dan ook aan dat *"Gezien haar afkomst uit BAGHLAN haar positie en situatie in deze regio, haar hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief, dient aan verzoekster de subsidiaire bescherming worden toegekend."* Verder meent verzoekster dat een intern vestigingsalternatief quasi onmogelijk is, *"gelet op het feit dat de traditionele en uitgebreide familie alsook de gemeenschapsbanden van clan en stam er de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu"*. De commissaris-generaal toont bovendien niet aan dat de voorwaarden voor een intern vestigingsalternatief zoals blijkt uit rechtspraak van het EHRM vervuld zijn.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van O.J. van 26 september 2016 (stuk 2);
- de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van O.K. van 14 juni 2018 (stuk 3).

2.1.3. In een nota met opmerkingen betoogt de commissaris-generaal dat geen gegronde middelen werden aangevoerd en voegt hij de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeksters dochter O.B.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet onderzoekt de Raad verzoeksters verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De Raad merkt op dat verzoekster dochter, B., met wie zij in het kader van de Dublin-verordening herenigd werd in België, omwille van haar herkomst uit Sorkhak in de provincie Doshi in de provincie Baghlan de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend in België op 14 juni 2018.

De beslissing in hoofde van verzoeksters dochter stelt immers dat *"Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, lid 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers uit Baghlan provincie krijgen de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio. Aangezien u uw herkomst uit Baghlan aannemelijk heeft kunnen maken, komt u in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus."* Deze beslissing oordeelde bovendien dat *"De taskara van uw moeder en zus bevestigen echter enkel uw identiteit en herkomst, wat in casu niet betwist wordt"*.

De beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeksters dochter betreft aldus een relevant element in de beoordeling van verzoeksters herkomst en vluchtmotieven, omdat uit het bovenstaande blijkt dat de bestreden beslissing verzoekster confronteert met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan haar verblijfplaatsen voor haar vertrek naar België, terwijl uit de beslissing in hoofde van verzoeksters dochter kan worden afgeleid dat zij verklaarde dat zij met haar

moeder in Sorkhak woonde en dat zij samen Afghanistan zijn ontvlucht. De commissaris-generaal was in de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeksters dochter bovendien van oordeel dat de taskara van haar moeder, *in casu* verzoekster, haar herkomst uit Sorkhak bevestigt.

De nota met opmerkingen vermeldt dat een heroverweging van de beslissing van verzoeksters dochter een mogelijkheid betreft. Ter terechtzitting stelt de commissaris-generaal dat dergelijke procedure werd opgestart en dat verzoeksters dochter opgeroepen werd voor een nieuw persoonlijk onderhoud, doch de Raad merkt op dat op heden geen bewijs voorligt. Voor de Raad staat de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeksters dochter van 14 juni 2018 dan ook vast.

Vermits de commissaris-generaal in de respectievelijke beslissingen van verzoekster en haar dochter schijnbaar tot tegengestelde besluiten is gekomen, nu het verzoek om internationale bescherming van verzoekster (onder meer) wordt afgewezen omdat geen geloof kan worden gehecht aan haar herkomst uit en verblijf in het district Doshi van de provincie Baghlan en haar taskara geen bewijswaarde heeft ter staving van haar herkomst uit deze regio, daar waar uit de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeksters dochter blijkt dat haar herkomst uit de provincie Baghlan niet wordt betwist en bevestigd wordt door de neergelegde taskara van haar moeder, *in casu* verzoekster, en dat haar dochter op basis van haar herkomst de subsidiaire beschermingsstatus diende te worden toegekend, is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing is gebaseerd op een onzorgvuldig en onvolledig onderzoek, wat een substantiële onregelmatigheid betreft, die door de Raad niet kan worden hersteld.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, wordt de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 mei 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP